

SADRŽAJ

UVOD.....	1
1. POČETAK RAZVOJA POLJSKE UMETNOSTI.....	2
2. POLJSKI KONSTRUKTIVIZAM.....	3
2.1. Katarzina Kobro (Katarzyna Kobro).....	3
2.2. Vladislav Stržeminjski (Wladyslaw Strzeminski).....	4
ZAKLJUČAK.....	7
LITERATURA.....	8

UVOD

Dve decenije između prvog i drugog svetskog rata predstavljaju period izuzetne intenzivnosti za poljsko slikarstvo. Nastalo je i raspalo se nekoliko umetničkih grupa sa različitim programima, rađale su se razne koncepcije i eksperimenti kao pokušaj oživljavanja istorijskih stilova.

S obzirom na veliki broj slikarskih pojava, zadatak istoričara sastojao se u izdvajanju širih tokova, tendencija preovlađujućih u ono vreme koje je, kao ni jedno drugo dotad, doživelo duboku moralnu i intelektualnu krizu. Čitavoj Evropi poznato stanje razdražene svesti, a uz to posebna politička situacija u poljskoj državi, doveli su do silovite erupcije slikarskih i književnih pojava.

Politički preokret dao je naročiti zamah prvim avangardnim pokretima. Oni su, zauzimajući za ovu epohu karakterističan stav oduševljenja savremenošću, oštro istupali protiv modernističke formacije koja se povlačila, bunili se protiv koncepcije umetnosti podređene nacionalnoj stvari. Kasnije su nicale i druge grupe koje su manje precizno formulisale umetničke zahteve i koje je u većoj meri ujedinjavala nesloga u pogledu određenog tipa slikarstva, nego pozitivan program.

Rat je izazvao umetnike da stvore svet bez klasa i nacija. U Rusiji, prvoj komunističkoj naciji, umetnici predvođeni Vladimirom Tatlinom razvili su pravac nazvan konstruktivizam, koji se prvenstveno temeljio na vajarskim konstrukcijama Pabla Pikasa.